

עפ"ת 15553/09/22 - מוראד מסארוה נגד מדינת ישראל ע"י

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 15553-09-22 מסארוה נ' מדינת ישראל

בפני כבוד השופט עמית יורם צלקובניק
מערעה מוראד מסארוה
נגד ע"י ב"כ עוה"ד רעד מאחג'נה וג'ובראן מכלוף
משיבה מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד נלי מורן - מאני

פסק דין

בפני ערעור על החלטת בית משפט השלום לתעבורה מחוז מרכז (כב' השופטת הבכירה א' וישקין) בתיק 3625-01-22 מיום 20.6.22 לפיה נדחתה בקשת המערער מיום 9.6.22 לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו, ביום 2.6.22 שבגדרו הורשע המערער בעבירה של אי ציות לתמרור 402 בעת נהיגה ביום 22.4.21 ביציאה מהישוב שער אפרים, והוטל עליו קנס בסך של 2000 ₪.

ב"כ המערער בבית משפט קמא, עורכת הדין מחאג'נה, הגישה תחילה בקשה לדחיית הדיון שהיה קבוע ליום 11.1.22, ומשכך נדחה הדיון ליום 2.6.22 בשעה **09:00**, וצוין בהחלטת בית המשפט מיום 10.1.22 כי "**נוכחות הנאשם חובה**". משלא התייצבו המערער ובאת כוחו לדיון, התקיים הדיון בהיעדר המערער, בשעה 10:26, על פי הרישום בפרוטוקול.

בבקשה שהוגשה על ידי ב"כ המערער ביום 9.6.22 שכותרתה "**בקשה דחופה ביותר לביטול פסק דין שניתן בהיעדר מהיום 2.6.22....כאשר הח"מ נכחה באולם...**", נטען על ידי ב"כ המערער, כי עודכנה כי הדיון מתקיים בשעה 10:00, כי איחרה "מספר דקות" בשל כך שהגיעה מצפון הארץ וכי נתקלה בבעיות חניה; עוד ציינה כי ביקשה מעורך דין אחר (עו"ד עסלי) שנכח בבית המשפט, לקדם את התיק לדיון, אבל בשל עניין טכני כלשהו הדבר לא הסתייע. לבסוף נטען, כי לעיתים קרובות לא מתקיימים דיונים בשעה היעודה, ועורכי דין ממתנים לתורם בסבלנות, חרף חלוף שעת הדיון שנקבעה.

באשר לעבירה שיוחסה, נטען, כי התמרור ליד שער אפרים לא הוצב כדיון; כי מתבצעת במקום על ידי המשטרה אכיפה בררנית, ונרשמים דוחות רק כנגד נהגים ממוצא ערבי, וכי ברשות המערער סרטונים ותמונות המוכיחים זאת; עוד טענה ב"כ המערער כי היא מייצגת עשרות נהגים נוספים המעלים תלונות דומות כנגד הצבת התמרור, וכי פנתה בעניין זה למשרד המשפטים, וצורפה תגובתה של הגב' סומך - פרידמן מהמחלקה למשפט פלילי, יעוץ וחקיקה מיום 16.6.21, לפיה בשל שימוש נרחב בציר הנסיעה למטרת קיצור דרך, הוצב התמרור הנדון "**על פי החלטה של רשות התמרור**", וכי הטענה בדבר אכיפה בררנית נבדקה ונדחתה על ידי מפקד תחנת משטרת טייבה, המציין כי הדוחות נרשמים לכל מבצעי העבירה באשר הם. עוד צוין בתגובה כי המערער מוזמן להציג את הסרטונים שברשותו.

בנוסף נטען על ידי ב"כ המערער כי המערער הוא נהג נורמטיבי העלול להיפגע מהניקוד שנוקף לחובתו.

בתגובת המשיבה בבית משפט קמא, נטען כי אין לקבל את הבקשה, שכן המערער ובאת כוחו היו מודעים לשעת הדיון, ולא הוגשה כל בקשת דחייה, וכי הבקשה אינה נתמכת בתצהיר.

בהחלטת בית משפט קמא צוין כי מועד הדיון נקבע בשל בקשת דחיה של דיון קודם שהוגשה על ידי ב"כ המערער; טענת ב"כ המערער כי הדיון נקבע לשעה 10:00 נטולת בסיס נוכח ההחלטה שניתנה ביום 10.1.22, והמותב המתין עד שעה 10:32; עוד צוין כי גם המערער עצמו לא התייצב לדיון בשעה היעודה, או לאחריה, בניגוד להחלטת בית המשפט. הובהר כי ב"כ המערער נכנסה לאולם הדיונים לאחר שפרוטוקול הדיון כבר נחתם, וגרמה להפרעה לדיון אחר שהתקיים אותה עת, וכי עו"ד עסלי עצמו כלל לא התייצב באולם הדיונים כפי שנטען. נקבע, כי נוכח נסיבות אלה, כותרת הבקשה שהוגשה לפיה פסק הדין ניתן כאשר עורכת הדין "**נכחה באולם...**" "**מהווה הצגה מטעה של ההתרחשות, באשר מגישת הבקשה הגיעה באיחור רב לאחר הדיון ופסה"ד נחתם זמן מה לפני כניסתה לאולם ביהמ"ש**". באשר לטענה לגופה של עבירה, צוין כי "**אין בבקשה כל הכחשה לכך שהעבירה אכן נעברה**", והעונש שהוטל "**הולם את העבירה**".

בהודעת הערעור שהוגשה על ידי ב"כ הנוסף של המערער, עו"ד ג'ובראן מכלוף, עולה חזרה על הסבריה של עו"ד מחאג'נה לנסיבות איחורה בהגעה לדיון. עוד נטען כי המערער עצמו התייצב לדיון "באמצעות בא כוחו". עו"ד מכלוף הוסיף כהנה וכהנה הסברים, בדבר עומס התיקים הרב בבית המשפט קמא, בימי דיון דומים, וטען כי לא היה צפוי כי הדיון בתיק, בהיעדר התייצבות, יתקיים לפני השעה 11:00, ואולי אף בסופו של יום, על פי הפרקטיקה הנוהגת בבית המשפט לתעבורה. עוד נטען כי עו"ד מחאג'נה לא הגישה בקשה מנומקת מלווה בתצהיר, לביטול פסק הדין, בעקבות כך שהסתמכה על דברי נציג המאשימה בבית משפט קמא, כי התובע הממונה, עו"ד נאשד קדרי, לא יביע התנגדות לבקשה לביטול פסק הדין, אולם בסופו של דבר התנגדה ב"כ המאשימה לבקשה, "**אולי בהיסח דעת**".

עוד נטען כי אף אם לא הוצגה סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות, הרי שיש לשעות לטענות המערער כנגד האישום שיוחס לו, כדי שלא ייגרם לו עיוות דין. בעניין זה חזר ב"כ המערער על הטענה כי התמרוך הוצב כדי למנוע מעבר פועלים ערביים מישוּבֵי טייבה וקלנסווה, המבקשים לעקוף "פקקים" בכביש הראשי, וכי האכיפה מתבצעת רק כנגד נהגים ערביים.

ב"כ המשיבה, עו"ד מורן - מאני, טענה כי לא הוצג טעם ראוי לאי ההתייצבות במועד, וכי בדיקתה העלתה כי עו"ד קדרי לא התחייב לכך שבקשה לביטול פסק דין תתקבל. עוד נטען כי לא מוכרת מדיניות של העמדה לדיון בגין הפרת התמרוך כמתואר על ידי ההגנה.

בהחלטה שניתנה על ידי בדיון שנערך ביום 8.2.23 ניתנה למערער ארכה בת 14 ימים להצגת תיעוד בעניין הטענות שהושמעו לגבי אכיפה בררנית ומדיניות של אי הגשת כתבי אישום הנוגעים לתמרוך, זאת גם בעקבות דברי ב"כ המערער כי נשלחו סרטונים למשטרה ויש ברשותה אסמכתא נוספת. למרות האמור, ועל אף אורכות נוספות שניתנו, לא המציאו ב"כ המערער כל חומר נוסף לתמיכה בטענות שהעלו.

לאחר שקילת הטענות, לא מצאתי מקום להתערב בהחלטת בית משפט קמא.

בית משפט קמא קבע כי בשעה היעודה, וכך אף באיחור של כשעה ומחצה, לא התייצבו המערער וב"כ לדיון, והטענה כי

ב"כ המערער נכחה בדיון, או כי התייצב עורך דין אחר מטעמה, אינה משקפת את המציאות. בקביעה עובדתית זו לא מצאתי מקום להתערב, ולא הוצגה כל ראיה לסתור. הטענות הכלליות בדבר סדרי ניהול הדיונים בבית המשפט לתעבורה, אין בהן כדי להצדיק אי ההתייצבות לדיון, ובעניינו של המערער אכן עמד הדיון להיערך בשעה היעודה, על פי ההחלטה מיום 10.1.22, שבה נדחה הדיון לבקשת ב"כ המערער.

על פי הוראת סעיף 22(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א -1961, **"עובר דרך חייב לקיים את ההוראות הניתנות בתמרור, אולם תהיה הגנה טובה לנאשם אם יוכיח שהתמרור הוצב, סומן או נקבע שלא כדין"**. המערער לא הציג בבית משפט קמא כל ראיה המעלה ספק באשר לחוקיות הצבת התמרור, ומתשובת משרד המשפטים שהוצגה על ידי ב"כ המערער, צוין כי התמרור הוצב על פי החלטת רשות התמרור, ומשכך לא עמד המערער בנטל להפריך את החזקה בדבר תקינות המעשה המנהלי.

משעלה על פני הדברים כי התמרור הוצב כדין, אין לשעות לטענה הנוגעת לתכלית הצבתו של התמרור, היינו למניעת מעבר המוני של כלי רכב בשטח היישוב, וכבר נפסק בעניין טענה דומה, ברע"פ 1028/11 **דעואל נ. מדינת ישראל** (7.3.2011), **"כי בעיני אין ספק, שאין לאפשר למשתמשים בדרך שלא לציית לתמרורים אשר הם חולקים על התכלית שבהצבתם - בין אם סבורים הם כי מדובר בתכלית התומכת במטרה לא חוקית, ובין אם בתכלית שאינה (לדעתם) סבירה: "האינטרס הציבורי מחייב שלא להשאיר בידי נהגים שיקול דעת במקום בו נקבעו סימנים ותמרורים מחייבים כחוק" (רע"פ 1555/00 בן שלמה נ' מדינת ישראל (לא פורסם) - השופט שטרסברג-כהן)**.

איני חולק על כך כי מהבחינה העקרונית, הטענה בדבר אכיפה בדרנית של הוראת התמרור רק כנגד חלק מהנהגים, שהם ממוצא ערבי, ככל שיש לה בסיס, עשויה להוות בסיס לטענת הגנה מהצדק, ואף להביא לביטול הדוחות. עם זאת, ב"כ המערער לא המציאו כל ראיות בעניין זה, וכפי שעולה מתגובת משרד המשפטים, הבדיקה של מפקד תחנת המשטרה הנוגעת בדבר לא העלתה בסיס לטענת האפליה, וב"כ המערער לא הציגו ראיות לסתור. בנסיבות אלה, לא הונחה תשתית מספקת לחשש לעיוות דין.

הערעור נדחה לפיכך.

המזכירות תעביר פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, כ"א אדר תשפ"ג, 14 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.